EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 30.7.2020
COM(2020) 342 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

i enlighet med artikel 14.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/880 av den 17 april 2019 om införsel och import av kulturföremåL

Innehåll

1. INLEDNING 2
2. MÅLSÄTTNINGAR 3
3. PROJEKTSTRUKTUR OCH PLANERINGSMETOD 4
4. FRAMSTEGSÖVERSIKT 5
5. RISK FÖR FÖRSENINGAR 8
6. SLUTSATSER 9
Bilaga I: Flerårig strategiplanering 10
Bilaga II: Huvudsakliga projektfaser och tidslinje för kritiska etappmål 12

1. INLEDNING

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/880 av den 17 april 2019[1] om införsel och import av kulturföremål (nedan kallad *förordningen*) syftar till att förhindra olaglig handel med kulturföremål, särskilt där sådan handel bidrar till finansiering av terrorism, och till att förbjuda att kulturföremål som exporterats olagligt från tredjeländer importeras till unionens tullområde.

Enligt förordningen ska vissa kulturföremål som anses vara en del av ett särskilt hotat kulturarv omfattas av importlicenser, medan andra, som anses vara mindre hotade, ska omfattas av importörsförklaringar. I förordningen föreskrivs också att föremålen ska omfattas av enhetliga kontroller i samband med införseln till unionen. Dessutom förbjuds all införsel till unionen, exempelvis genom transitering, av kulturföremål som förts bort från territoriet tillhörande det tredjeland i vilket de skapats eller upptäckts i strid med det landets lagar och andra författningar (den så kallade allmänna förbudsregeln).

Förordningens räckvidd har inspirerats av Unescos konvention från 1970[2] och fastställs i dess bilaga genom förteckningar av de kategorier av kulturföremål som omfattas av den allmänna förbudsregeln (del A), av krav på importlicens (del B) respektive krav på importörsförklaringar (del C).

I kommissionens ursprungliga förslag angavs möjligheten – utan någon angiven tidsram – att utarbeta ett elektroniskt system för att underlätta det administrativa samarbetet mellan de myndigheter i medlemsstaterna som ansvarar för att genomföra förordningen. På begäran av Europaparlamentet och rådet under antagningsförhandlingarna infördes dock ett krav på att kommissionen ska upprätta ett centraliserat elektroniskt system inom en angiven tidsram.

Det centraliserade elektroniska systemet ska vara driftklart senast sex år efter att förordningen träder i kraft (28 juni 2019), dvs. senast den 28 juni 2025. Vidare ska systemet inte bara användas för lagring och utbyte av information mellan medlemsstaternas myndigheter, utan även för genomförandet av formaliteter, bland annat aktörernas ansökan om importlicenser hos medlemsstaternas behöriga myndigheter och utfärdandet av dessa licenser, samt inlämning av importörsförklaringar till tullmyndigheterna.

Utarbetandet av det centraliserade elektroniska systemet för import av kulturföremål (nedan kallat *ICG-systemet*) och dess funktioner hänger nära samman med ett annat viktigt initiativ från kommissionen på tullområdet, nämligen systemet för en enda EU-kontaktpunkt för utbyte av certifikat (EU Single Window Certificate Exchange System), EU-CSW CERTEX[3].

EU-CSW CERTEX syftar till att koppla samman EU:s centraliserade system för unionens formaliteter utanför tullsystemen med de nationella tullsystemen. Detta ska möjliggöra ett digitalt utbyte av stöddokument, kontrollresultat och resultaten av tullförfaranden och andra förfaranden. Operatörerna kommer att ha nytta av denna mekanism genom att de slipper ha med sig fysiska kopior av dokumenten, och de behöriga myndigheterna slipper kontrollera om importörsförklaringar och importlicenser är äkta.

För att uppnå dessa mål föreskrivs i förordningen att kommissionen genom genomförandeakter ska fastställa formerna för införande, drift och underhåll av det centraliserade elektroniska ICG-systemet, samt detaljerade förskrifter för inlämnande, behandling, lagring och utbyte av information mellan medlemsstaternas myndigheter med hjälp av det elektroniska systemet.

---

[1] EUT L 151, 7.6.2019, s. 1.

[2] Unescos konvention om åtgärder för att förbjuda och förhindra olovlig införsel, utförsel och överlåtelse av äganderätten till kulturegendom, undertecknad i Paris 1970.

[3] https://ec.europa.eu/taxation_customs/general-information-customs/electronic-customs/eu-single-window-environment-for-customs_en

Även om projektet fortskrider på flera nivåer samtidigt kan man säga att det är uppdelat i tre huvudfaser:

- **Fas 1 – Utformning:** Under denna fas måste kommissionen undersöka hur ICG-systemet ska fungera. Detaljerade regler kring inlämning, behandling och förvaring av informationen mellan medlemsstaternas myndigheter ska utarbetas. Resultatet av denna fas kommer att vara att kommissionen lägger fram en genomförandeakt och en parallell uppsättning tekniska dokument enligt tabell 1 (se bilaga I).
- **Fas 2 – Systemutveckling:** Kommissionen ska i enlighet med bestämmelserna i genomförandeakten och de tekniska dokument som beskriver systemkraven utarbeta detaljerade tekniska specifikationer för systemet och utveckla ICG-systemet och dess länk till systemet EU-CSW CERTEX, dvs. EU:s system med en enda kontaktpunkt för utbyte av certifikat.
- **Fas 3 – Införande och idrifttagande:** Denna sista fas består i att införa och testa ICG-systemet, bland annat genom särskilda utbildningsaktiviteter i varje medlemsstat, för att se till att alla aktörer och behöriga myndigheter är redo och välutbildade så att de kan använda systemet senast den 28 juni 2025. Efter denna fas följer en uppföljningsperiod på sex månader då systemet kommer att finjusteras för att möta eventuella driftsbehov som kan visa sig först efter att it-systemet blivit obligatoriskt. Här kontrolleras också att driften fungerar problemfritt.

Enligt förordningen ska kommissionen – senast den 28 juni 2020 och därefter var tolfte månad till dess att det elektroniska systemet har inrättats – lägga fram en lägesrapport för Europaparlamentet och rådet om antagandet av de relevanta genomförandeakterna och inrättandet av det elektroniska systemet.

Det här är den första av dessa lägesrapporter. Den är i huvudsak fokuserad på fas 1 och beskriver utvecklingen under det första år som förordningen varit i kraft. **I rapporten analyseras de framsteg som gjorts. Dessutom beskrivs målsättningarna, projektstrukturen och planeringsmetoden. Utifrån detta anges potentiella förseningar och planerade åtgärder för att ta itu med dem.**

En sammanfattning av den övergripande bedömningen av framstegen finns i rapportens avsnitt om slutsatser.

2. MÅLSÄTTNINGAR

Det elektroniska systemet ska vara driftklart senast den 28 juni 2025, eftersom det från och med den dagen blir obligatoriskt för alla operatörer att skaffa importlicens eller lämna en importörsförklaring via det elektroniska systemet för att kunna importera[4] kulturföremål lagligt till unionen.

Förordningen trädde i kraft den 28 juni 2019 och därmed är den 28 juni 2021 det sista datumet för antagande av genomförandebestämmelser med detaljerade bestämmelser om det elektroniska systemet, vilka ska antas i enlighet med granskningsförfarandet.

Efter antagandet av genomförandebestämmelserna kommer utvecklingsfasen för det elektroniska systemet att pågå i cirka två år. Därefter tar den tredje fasen vid, under vilken ICG-systemet ska kopplas samman med EU-CSW CERTEX för att möjliggöra utbyte av dokument med medlemsstaternas tullsystem. Utbildningstillfällen kommer att anordnas för att förvaltningarna ska kunna bekanta sig med systemets operativa funktioner.

[4] I förordningen definieras *import* som hänförande av varor till någon av följande kategorier av särskilda förfaranden: Övergång till fri omsättning, lagring i tullager och frizoner, tillfällig införsel eller slutanvändning, inbegripet aktiv förädling.

Tillsammans med kommissionens andra aktiviteter på tullområdet har projektet om import av kulturföremål också detaljplanerats genom 2019 års revidering av den fleråriga strategiska planen för elektronisk tullbehandling[5], (MASP-C rev. 2019). MASP-C är ett verktyg för förvaltning och planering som baseras på befintlig lagstiftning eller internationella avtal och som upprättats av kommissionen i partnerskap med medlemsstaterna i enlighet med artikel 8.2 i ”e-tullbeslutet”[6]. Ett utdrag ur planeringen för projektet om kulturföremål från MASP-C rev. 2019 finns i bilaga I till denna rapport.

En del av projektet om import av kulturföremål utvecklas också inom initiativet för en enda EU-tullkontaktpunkt (MASP-C rev. 2019 Fiche 1.13) där EU CSW-CERTEX är det centrala it-systemet. Ett utdrag ur planeringen för EU CSW-CERTEX från MASP-C Fiche 1.13 finns i bilaga I till denna rapport.

Import av kulturföremål innebär i själva verket ett nära samarbete mellan de behöriga nationella myndigheter som utfärdar importlicenser och tullmyndigheterna som behöver dessa licenser för att klarera kulturföremålen vid gränsen. Kommissionen har (med början under första kvartalet 2017) genomfört en preliminär analys av möjliga sammankopplingar mellan ICG-systemet och tullmyndigheterna. Analysen har använts som bakgrundsmaterial under utformningen av ICG-systemet och fortsätter parallellt med de etappmål som beskrivs i tabell 1 (se bilaga I).

3. PROJEKTSTRUKTUR OCH PLANERINGSMETOD

Projektstrukturen grundas på den metodik som anges i MASP-C rev. 2019 och bilagorna till denna, bland annat styrramen (Governance Scheme)[7], EU:s policy för tullmyndigheternas affärsmodell (EU Customs Business Process Modelling Policy)[8] och it-strategin (IT strategy)[9]. I bilaga II finns en övergripande projektplan med de huvudsakliga projektfaserna och avgörande etappmålen.

Fas 1 – Utformning:

Arbetet med att utveckla it-system sker i olika faser. Först görs en nyttokalkyl (business case) som innehåller en motivering till varför projektet behövs och fastställer budgetbehov. Vanligtvis innehåller nyttokalkylen en beskrivning av affärssammanhanget, en problembeskrivning, en beskrivning av projektet och dess omfattning, möjliga alternativa lösningar, kostnader och tidsplan.

Därefter utarbetas en visionsbeskrivning som ger mer detaljerade uppgifter om utformningen av projektet i form av struktur, kostnader, tid och risker samt information om etappmål, leveranser och projektorganisation. För att underlätta en gemensam förståelse och analys görs sedan en affärsprocessmodellering (Business Process Modelling, BPM) där affärsprocesserna från lagstiftningen presenteras grafiskt i processflöden eller processmodeller, som underlag för att ta fram funktionsspecifikationerna för systemet.

Fas 2 – Systemutveckling:

Därefter utarbetas de tekniska specifikationerna som mer i detalj fastställer hur systemet kommer att konstrueras, vilken arkitektur som kommer att användas, vilka meddelanden som

[5] Multiannual Strategic Plan for electronic Customs 2019 revision, MASP-C rev. 2019. Se https://ec.europa.eu/taxation_customs/general-information-customs/electronic-customs_en.
[6] Europaparlamentets och rådets beslut nr 70/2008/EG av den 15 januari 2008 om en papperslös miljö för tullen och handeln (EUT L 23, 26.1.2008, s. 21).
[7] https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/2019_masp_annex3_en.pdf
[8] https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/2019_masp_annex4_en.pdf
[9] https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/2019_masp_annex5_en.pdf

kommer att skickas av de ekonomiska aktörerna, gränssnitten mot andra system, testplaner osv.

När systemets utformning är klar ur ett konceptuellt perspektiv och de leveranser som förtecknas i tabell 1, etappmål 1 och 3 (se bilaga I) har producerats, tar ett mer djupgående arbete vid. Här beaktas fler tekniska aspekter i tillämpnings- och tjänstespecifikationerna och de tekniska specifikationer för systemet, som en naturlig vidareutveckling av de leveranser som producerats under faserna affärsanalys och projektinitiering.

Fas 3 – Införande och idrifttagande:

Slutligen inleds den faktiska it-utvecklingsfasen (anläggningsfasen), som följs av en övergångsfas där de tidiga versionerna av systemet gradvis byggs ut i de olika användargrupperna och tester utförs. Parallellt med utbyggandet och testningen genomförs utbildningar och kommunikation om systemets funktioner.

När det gäller det elektroniska systemet för import av kulturföremål (ICG-systemet) planerar man varken någon integrering av tjänsten med de nationella licensieringssystem för kulturföremål som redan finns i vissa medlemsstater, eller något nationellt tekniskt genomförande, eftersom ICG-systemet kommer att förvaltas centralt av kommissionen. Såväl operatörer som behöriga myndigheter kommer att få åtkomst till systemet och kunna använda det genom det grafiska användargränssnitt som tillhandahålls av kommissionen.

Ur ett politiskt perspektiv anses detta vara den lösning som passar bäst, med tanke på hur komplex handeln med kulturföremål kan vara. Tullsystemen är i sig själva inte utformade för att man ska kunna göra en fullständig detaljerad beskrivning av varje kulturföremål, eftersom föremålen i de flesta fall är unika.

Å andra sidan kommer ICG-systemet att vara sammankopplat med medlemsstaternas tullmyndigheter via EU CSW-CERTEX, vilket gör att tullen kan utföra automatiska kontroller av de handlingar som utfärdats för import av kulturföremål. Verksamheten kommer att kräva överensstämmelsetester.

4. FRAMSTEGSÖVERSIKT

Samråd och diskussioner

Under den första fasen förbereder kommissionen antagandet av genomförandebestämmelser för inrättandet av det elektroniska systemet. För att få ett bättre perspektiv på det praktiska genomförandet samråder kommissionen regelbundet kring olika politiska alternativ med medlemsstaternas delegater i expertgruppen för tullfrågor i samband med kulturföremål.

Expertgruppen är ett forum för diskussioner kring genomförandet av unionens lagstiftning om tullfrågor i samband med kulturföremål och i synnerhet förordningen om export av kulturföremål[10], ett regelverk som också föreskriver ett licenssystem – vid export – som har varit i kraft sedan 1993[11].

För att försäkra sig om att den praktiska tillämpningen av förordningen är väl anpassad till förhållandena på marknaden tar kommissionen varje tillfälle i akt att underrätta konstmarknadens organisationer om hur arbetet fortskrider, lyssnar till deras synpunkter och tar hänsyn till dessa i sitt arbete.

Efterhand som utarbetandet av genomförandeakten fortsätter, kommer kommissionen att

[10] Rådets förordning (EG) nr 116/2009 av den 18 december 2008 om export av kulturföremål (EUT L 39, 10.2.2009, s. 1).

[11] Innan inrättandet av expertgrupper enligt Lissabonfördraget fördes dessa diskussioner inom ramen för kommittén som inrättats genom förordning (EG) nr 116/2009. Expertgruppens medlemmar är i stort sett samma myndigheter som sammanträder inom den förordningens kommitté.

genomföra de slutliga samråden med kommittén som inrättats enligt förordning 2019/880, eftersom detta blir det organ som slutligen röstar om genomförandeakten.

Parallellt med detta har kommissionen inrättat projektgruppen ”Customs 2020 Project Group on the import of cultural goods” (PGICG) som är en diskussionsplattform där experter från nationella tullförvaltningar och behöriga kulturmyndigheter med erfarenhet av licensformaliteter i kulturarvsfrågor – särskilt i digital form – samlas för att ge stöd vid upprättandet av genomförandeakten, fastställa parametrar och utarbeta kriterier för systemets funktionsspecifikationer.

Projektgruppen består av 18 delegater från elva medlemsstater (Österrike, Belgien, Bulgarien, Spanien, Lettland, Portugal, Rumänien, Tyskland, Nederländerna, Italien, Frankrike) och har hittills sammanträtt sex gånger.

Projektgruppen ger mer specifikt stöd och expertråd kring följande:

(a) Förberedande och gradvis finjustering av genomförandeakten i frågor som rör inrättandet av ett centraliserat elektroniskt system.
(b) Utveckling av systemfunktioner för ett interoperabelt elektroniskt licensieringssystem på EU-nivå för att säkerställa enhetliga kontroller vid import av kulturföremål när de förs in på unionens tullområde.
(c) Tekniska arrangemang för införande och underhåll av centraliserade elektroniska system och detaljerade förskrifter för inlämnande, behandling, lagring och utbyte av information mellan de nationella myndigheterna.
(d) De involverade aktörernas olika roller och ansvarsområden i samband med förfarandena för importlicenser för kulturföremål.
(e) Utarbetande av den elektroniska standardmallen för importlicenser och utveckling av formatet för importörsförklaringar.
(f) Regler för förfarandet för inlämning och behandling av ansökan om importlicens och registrering av importörsförklaringar.
(g) Samråd om nyttokalkylen för framtida systemutveckling.

Utmaningar i samband med utformningen

Utformningen av det elektroniska systemet har inneburit flera utmaningar. En sådan är hur ansökande (för importlicens) och deklaranter (för importörsförklaringar) ska kunna beskriva ett kulturföremål, med tanke på att det ofta rör sig om särpräglade och unika föremål, som till skillnad från vanliga varor inte kan beskrivas utförligt med hjälp av koderna i den kombinerade nomenklaturen (KN). De kulturföremål som omfattas av förordningen är inte massproducerade produkter och deras uppkomst och historiska ursprung kan ligga flera hundra eller till och med tusentals år tillbaka i tiden.

Därför måste den standardiserade datauppsättning som ska tillhandahållas av aktörerna vara särskild anpassad för att å ena sidan medge en adekvat identifiering av föremålen för e-licensiering och förklaringar, och å andra sidan göra det möjligt att beakta den faktiska situationen på marknaden och de svårigheter man i vissa fall kan ha att få fram all den ursprungsinformation som krävs. Kommissionen samarbetar med projektgruppen för att definiera dessa kärnuppgifter.

En annan utmaning som identifierats är utformningen av importlicensens olika ”livsfaser” inom den digitala ramen. De bör kunna täcka alla eventualiteter och alla behov hos såväl sökande som behöriga myndigheter, men samtidigt får inte förfarandena och genomförandebestämmelserna bli alltför invecklade, utan måste fortfarande vara användarvänliga, inte minst för sökande som bara importerar kulturföremål tillfälligtvis och inte är professionella aktörer på konstmarknaden.

En tredje fråga att beakta är kompatibiliteten med befintliga administrativa förfaranden och praxis, eftersom alla medlemsstater sedan 1993 har tillämpat unionslagstiftningen om tillstånd

till export av kulturföremål från unionen, vilken också innefattar ett licensieringssystem. Även om dessa exportlicenser fortfarande måste utfärdas på papper har flera medlemsstater utvecklat elektroniska system för behandling av ansökningarna. Vissa medlemsstaters erfarenheter av exportlicenssystem och kontroll av handeln med kulturföremål i allmänhet har varit mycket värdefulla vid analysen av kraven på det elektroniska systemet för import.

Vid utformningen av strukturen i det elektroniska systemet för import av kulturföremål har man tagit hänsyn till att systemet i framtiden ska kunna skalas upp för att kunna hantera digitalisering och elektroniska lösningar även för exportlicenser, förutsatt att de mänskliga och finansiella resurser som krävs blir tillgängliga.

Operativa överväganden och funktioner

Eftersom projektgruppen består av företrädare från såväl tullmyndigheter som kulturmyndigheter, med erfarenhet av kulturföremål, har den aktivt bidragit genom att analysera och diskutera kommissionens förslag och genom att lämna statistik och uppgifter om hur förfarandena kring kulturföremål är utformade på nationell nivå.

I synnerhet har projektgruppen gett värdefulla insikter när det gäller att beräkna antalet importlicenser som ICG-systemet kan behöva hantera varje år och det genomsnittliga uppskattade värdet per licens. För 2019 verkar antalet licenser kunna uppskattas till 49 610 med ett sammanlagt genomsnittsvärde på 29,4 miljarder euro, bara i de elva medlemsstater som deltar i projektgruppen.

Projektgruppen arbetar också med ett masterdokument för vanligt förekommande frågor, som ska användas som grund för den efterföljande kommunikationsprocessen och för att förutse potentiella hinder och luckor i utvecklingen av ICG-systemet.

Slutligen arbetar projektgruppen fortlöpande med att se över och ge återkoppling till datauppsättningen och de BPM-modeller som produceras för systemet och för innovativa metoder för att beskriva kulturföremål med hjälp av bildigenkänning och artificiell intelligens.

5. RISK FÖR FÖRSENINGAR

Sammanfattning av projektet

Kommissionen har fått i uppgift att utveckla ett centraliserat elektroniskt system och koppla samman det med de nationella tullmyndigheterna inom sex år efter det att förordningen har trätt i kraft. Det krävs två administratörstjänster (AD) vid GD Skatter och tullar för att genomföra det initiativet, vilket anges i den relevanta finansieringsöversikten för rättsakten.

Riskrubriker och beskrivningar

Leveransen av ICG-systemet är beroende av dels medlemsstaternas och Europaparlamentets godkännande av tillräcklig finansiering av det tullprogram som ska efterträda Tull 2020 i nästa fleråriga budgetram, dels tilldelningen av resurser inom GD Skatter och tullar med beaktande av de olika prioriteringar som generaldirektoratet måste göra.

Risk 1 – Personaltilldelning

Kommissionens ursprungliga förslag innefattade inte inrättandet av ett it-system. Därför tilldelades inga resurser för detta. Under förhandlingarna och på begäran av medlagstiftarna infördes dock krav på inrättande av ICG-systemet i förordningen, vilket krävde ytterligare resurser som i det skedet var oförutsebara. Vid tidpunkten för de slutliga politiska trepartsdiskussionerna i december 2018 bedömdes att det sexåriga projektets personalbehov i fråga om it-utveckling inom GD Skatter och tullar skulle vara två administratörstjänster på heltid. På grund av de finansiella resurser som fanns tillgängliga inom den gällande fleråriga budgetramen kunde dock bara medel till en kontraktsanställd person anslås, från och med slutet på september 2019.

Projektets objektiva komplexitet, de specifika kunskaper som krävdes i fråga om policyfrågor och de tekniska verktyg som används för att utveckla ICG-systemet innebar dessutom att förberedelserna och utbildningen av en resurs som kunde arbeta med projektet drog ut på tiden avsevärt. När det gäller funktionsspecifikationerna för affärsmodellen och systemutformningen är arbetet dock bara lite försenat.

Risk 2 – Budgettillgänglighet

Osäkerheten kring budgeten på grund av förhandlingarna kring den nya fleråriga budgetramen gör det mycket svårt att gå framåt. Beroende på resultatet av förhandlingarna om den fleråriga budgetramen riskerar i värsta fall utvecklingen och utbyggandet att stoppas eller försenas avsevärt och då blir de lagstadgade tidsfristerna för inrättandet av ICG-systemet omöjliga att hålla.

Utöver de risker som identifieras ovan påverkar även covid-19-krisen i viss mån teamets kapacitet att leverera, och i synnerhet projektaktiviteter och möten i expertgruppen, liksom projektgruppens möten med medlemsstaterna. Bland annat har ett möte i expertgruppen ställts in, vilket direkt påverkade framstegen inom projektgruppens arbete, och nästa möte i projektgruppen måste hållas på distans och på bara en tredjedel av den tid som planerades från början. Den allmänna hälsokrisen har också tvingat fram en omprioritering hos medlemsstaterna, vilket gör att deras kapacitet att bidra och återkoppla till projektet är begränsad. Dessa effekter kommer att fortsätta beroende på hur länge hälsokrisen varar.

Riskreducerande åtgärder

Riskerna har dokumenterats inom GD Skatter och tullar. En budgetpost för en administratörstjänst (AD) har anslagits på tillfällig basis (2 år)

6. SLUTSATSER

I denna första lägesrapport från kommissionen om utvecklingen av ett centraliserat elektroniskt system för import av kulturföremål (ICG-systemet) beskrivs de åtgärder som vidtagits hittills, nämligen följande:

(a) Förberedelser för antagandet av de genomförandebestämmelser som behövs.
(b) Samråd med medlemsstaterna genom expertgruppen för tullfrågor i samband med kulturföremål och den för ändamålet inrättade projektgruppen för import av kulturföremål.

Som potentiella risker för försening av leveransen av ICG-systemet inom den fastställda tidsfristen 28 juni 2025 har kommissionen hittills identifierat osäkerhet kring de personalresurser som anslås för projektet, eftersom detta beror på de aktuella budgetresurserna, övergripande prioriteringar för utveckling av tullens it-system[12] och framtida anslag i nästa fleråriga budgetram.

[12] Exempelvis digitaliseringen av unionens tullkodex.

BILAGA I: FLERÅRIG STRATEGIPLANERING

Den fleråriga strategiska planen för elektronisk tullbehandling, MASP-C, garanterar en effektiv och konsekvent hantering av it-projekt genom att upprätta såväl en strategisk ram som etappmål. Planen är slutgiltigt godkänd av medlemsstaterna i tullpolicygruppen (Customs Policy Group, CPG) på grundval av expertutlåtanden från samordningsgruppen för elektroniska tullar (Electronic Customs Coordination Group, ECCG) och samråd med gruppen för näringslivskontakter (Trade Contact Group, TCG).

Planeringen av det elektroniska systemet har diskuterats och godkänts av medlemsstaterna och beskrivs i detalj i MASP-C rev. 2019 Fiche 1.18.

I tabell 1 nedan ges ett utdrag ur planeringen för projektet om kulturföremål från MASP-C rev. 2019 Fiche 1.18.

Tabell 1 – Utdrag ur MASP-C rev. 2019 Fiche 1.18		
	Etappmål	*Beräknat slutdatum*
1	**Affärsanalys och affärsmodellering**	
	– Nyttokalkyldokument	Q4 2020
	– Nivå 3 (Användarkrav, BPM)	Q1 2022
	– Nivå 4 (Funktionskrav, detaljerad BPM)	Q1 2022
2	**Rättsliga bestämmelser**	
	– Aktuella bestämmelser antagna*	Q2 2019
	– Framtida bestämmelser antagna**	Q2 2021
3	**Inledningsfas**	
	– Visionsdokument	Q2 2021
	– Beslut om godkännande	Q2 2021
4	**IT-projektet**	
	– Specifikation av applikationer och tjänster	Q2 2023
	– Specifikation av tekniskt system	Q2 2023
	Anläggningsfas	
	– Genomförande av centrala tjänster	Q3 2024
	– Integrering av tjänsterna i nationella system	Ej tillämpligt
	– Nationellt genomförande.	Ej tillämpligt
	Övergångsfas	
	– Införande och utbyggnad	Q4 2024
	– Överensstämmelsetester	Q2 2025
5	**Drift**	
	– Kommissionen, medlemsstaternas myndigheter och ekonomiska aktörer	Q2 2025
	– Länder och ekonomiska aktörer utanför EU (när så krävs)	Ej tillämpligt
6	**Stöd till genomförande (utbildning och kommunikation)**	
	– Centralt utarbetad utbildning och kommunikation	Q4 2024
	– Nationell utbildning och kommunikation	Q4 2024

* Med aktuella bestämmelser avses förordning (EU) 2019/880.
** Med framtida bestämmelser avses genomförandebestämmelserna som ska antas enligt förordning (EU) 2019/880.

I tabell 2 finns ett utdrag ur projektet EU CSW-CERTEX med fokus på komponent 2 i projektet EU-CSW CERTEX om sammankoppling av ICG-systemet.

Tabell 2 – Utdrag ur MASP-C rev. 2019 Fiche 1.13 – komponent 2 "EU CSW- CERTEX"		
	Etappmål	*Beräknat slutdatum*
1	**Affärsanalys och affärsmodellering**	
	– Nyttokalkyldokument	Q1 2017
	– Nyttokalkylbilaga	Q2 2023
	– Nivå 3 (Användarkrav, BPM)	Q1 2024
	– Nivå 4 (Funktionskrav, detaljerad BPM)	Q1 2024
2	**Rättsliga bestämmelser**	
	– Aktuella bestämmelser antagna*	I kraft
	– Framtida bestämmelser antagna**	2021
3	**Inledningsfas**	
	– Visionsdokument	Q3 2017
	– Visionsdokument, bilaga	Q3 2023
	– Beslut om godkännande	Q3 2023
4	**IT-projektet**	
	– Specifikation av applikationer och tjänster	Q2 2024
	– Specifikation av tekniskt system	Q2 2024
	Anläggningsfas	
	– Genomförande av centrala tjänster	Q3 2024
	– Integrering av tjänsterna i nationella system	Från och med Q4 2024
	– Nationellt genomförande.	Från och med Q4 2024
	Övergångsfas	
	– Införande och utbyggnad	Q4 2024
	– Överensstämmelsetester	Från och med Q1 2025
5	**Drift**	
	– Kommissionen, medlemsstaternas myndigheter och ekonomiska aktörer (Anm.: Detta är driftsdatum för kommissionen, medlemsstaterna kommer att utföra överensstämmelsetester från och med Q2 2020)	Q2 2025
	– Länder och ekonomiska aktörer utanför EU (när så krävs)	Ej tillämpligt
6	**Stöd till genomförande (utbildning och kommunikation)**	
	– Centralt utarbetad utbildning och kommunikation	Ej tillämpligt
	– Nationell utbildning och kommunikation	Ej tillämpligt

* Med aktuella bestämmelser avses förordning (EU) 2019/880.
** Med framtida bestämmelser avses genomförandebestämmelserna som ska antas enligt förordning (EU) 2019/880.

BILAGA II: HUVUDSAKLIGA PROJEKTFASER OCH TIDSLINJE FÖR KRITISKA ETAPPMÅL

